

પરમગુરુ શ્રીમત્ કરુણાસાગર જીવન ચરિત્ર

(વિજ્ઞાન સક્તમણિ દીપ ગ્રંથ - છપ્પા - ૧)

હાવે કહુ ઉત્તપન । સૂનો મમ તન અંદેશા ॥
હમ હે પુરુષ અનાઘ । ઉપાધિત્યે વરજીત વેશા ॥૧॥
કોટિ કલપ પરજંત । અંત નહિ વ્યાપત માયા ॥
હાડ માંસ નહિ રુદ્ર ઉદ્ર । હમહી નહિ આયા ॥૨॥
ઉપન્યે આપો આપ । વ્યાપ મોઈ સકલ સહિરા ॥
અવિગત્ય અંગ હમાર । બિંદુકે નહિ શરીરા ॥૩॥
બિંદુ કે નહિ શરીર । ધીર ઘ્રઢ પુરુષ પુરાના ॥
રૂપ-અરૂપી ખેલ । કુવેર અકેલ નિઘાના ॥૪॥

(છપ્પા - ૨)

પ્રથમ અચાનક સોય । મોય બાલક તન ભયેઉ ॥
વનખંડીકે મધ્ય । સદ્માતાકુ પયેઉ ॥૧॥

સુત અપનેકુ લેઈ । પિયર જાતી એક માઈ ॥
 લાગી પ્યાસ અપાર । તાંહાં એક આઈ તલાઈ ॥૨॥
 સૂત છોડ્યો જલ દૂર । પિવન નીર ચાલી મઈયા ॥
 જબ ઉનકી ભઈ પૂઠ્ય । બાલક નાહેર લઈ ગઈયા ॥૩॥
 લેઈ ગયે નાહેર બાલ । વાલ માતા શિર તોરે ॥
 રોવત ચલી નિહોર । કુવેર દરશ્યા તેહી ઠોરે ॥૪॥

 (છપ્પા - ૩)

દેખત કીયા વિલોક । કહે આ બાલક કીનકા ॥
 સહેજ મિલ્યો સંયોગ । યોગ મહી બીજકે દિનકા ॥૧॥
 ક્યા મેરે સૂત સાટ । માટ દિનો કિરતારા ॥
 યેસો ઘરી મનમોદ । બોધ ઉર કરે વિચારા ॥૨॥
 હમ બોલે ક્યૌ બેર । લગાવત ઘરમકી માતા ॥
 લેઈ જા તોઈ મોઈ ઘેર । જગતમે કરું વિશ્વાતા ॥૩॥

કરું વિક્ષાત જગત વિગત્ય । વિધ્ય વિધ્ય કે જ્ઞાના ॥

કહે કુવેર જીગમાંહી કહ્યુ । નહિ રખુ અયાના ॥૪॥

❗ (છપ્પા - ૪) ❗

બોહોરુ કિયો હમ બેન । યેન અવિગત ગત ધરકે ॥

હુતે અકેલે રાંન જ્ઞાન । ધર અજર અમરકે ॥૧॥

હે માતા જેહી મરમ કહ્યુ । સુણ સુરત ધરીનકે ॥

પૂરવકે તપ તોય કીન । અતિ કષ્ટ કરીનકે ॥૨॥

દ્વીપ પાલકી માંહી । તાંહી તુમ હુતે જદનકે ॥

સલ્વારટ શહેર સુવાસ । તાસ તન બ્રહ્મ સદનકે ॥૩॥

કરીત યોગ તજી ભોગ । શોક નહિ ધરતહી મનમે ॥

તજ થઈ તદ્દરૂપ । કુવેર દોઉ ગયે યુવનમે ॥૪॥

❖ (છપ્પા - ૫) ❖

નર નામે હરદેવ । સોમંતા માત સહ્યાની ॥
ગુંજારન વનમાંહી । તાંહી બેઠે તપ ઠાની ॥૧॥
હમ હુતે તેહી બેર । સેર આવત નિજ ઘરસે ॥
પઠયેહુ નિજપતિ જવન । ગવન કીયે અરસ અઘરસે ॥૨॥
બિન જનની તન પાક । વાક વેત રહી અલખકી ॥
ઓર સકલ સબ દેહ । માતુ તન ગ્રભ ખલકકી ॥૩॥
સહિત આચારજ સમેત । વેત જેહી શાસ્ત્ર નિગમકે ॥
જનુની ઉદ્રકે જનમ કુવેર । અનુભવ ન અગમકે ॥૪॥

❖ (છપ્પા - ૬) ❖

જાતે સકલ જાહાંન । જ્ઞાન નિજ કરતારન બિન ॥
આઘ થકી અબનંત । કંથ તેહી રહે અકલ ઈન ॥૧॥

તબલ્યે દિયે હુકમ આવન । હમકુ ભવ તબહી ॥

ન્યાય સહિત નિજ લક્ષ । કહેણ્ય કર્તાકો સબહી ॥૨॥

દ્વિપ પંચ ઓલંગ । આયે હમ પાલકી દીપા ॥

તિનકી સરવ સુજાણ । લેહી મમ સહિત સમીપા ॥૩॥

આસન કિયેહુ બાગ । લાગ એકાંત જમાઈ ॥

કમલ શેઠકી જાગ ભાગ । કીનુ કુવેર જનાઈ ॥૪॥

❦ (છપ્પા - ૭) ❦

એક દિન કરનહુ સહેલ । ગયે ગુંજારન વનહી ॥

હુતે તાંહી નરનાર । વિપ્ર ગ્રહે તજે જો જનહી ॥૧॥

ઉઠી તુરત તેહી વાર । હમનકુ કીયે સનમાનુ ॥

ધરીત ભેટ ફલ ફૂલ । દીન હોય તજી ગમાનુ ॥૨॥

દેખી અનિન અસ્તુત । ત્યૌ તે હમ ભયે આનંદુ ॥

કૃપાસિંધુ કહી દોય । કીન ભવ કરો પારંદુ ॥૩॥

તબત્યે કરી કટાક્ષ । પાક્ષ તિનકે તપ રાયે ॥

માગ્ય માગ્ય કિયો મોય । કુવેર દેખીત જન સાયે ॥૪॥

❗ (છપ્પા - ૮) ❗

તદીપ લીયે તિનુ માગ્ય । ભાગ્ય તુમ મિલે હમનકે ॥

કરો સ્વામી કલ્યાણ । ત્રાસ તન મીટે જનમકે ॥૧॥

ચિત્ત ચંચલ તેહી વખત । હુતા હમકુ જીત જાવન ॥

સમટી સકલ સમાજ । દ્વીપ જંબુ ઈત આવન ॥૨॥

તુમહી પણ તેહી દ્વિપ । જાવો હમસે આગુ જન ॥

એહી તન તજી અવતાર । લેહુ ઘર ક્ષત્રિયનકે તન ॥૩॥

સમરગઢ સર તુલ્ય । તુલ્ય નહિ કિનુ રજતાઈત ॥

કરન બ્યાહ તિનુ તાય । કુવેર દિલ્લીપત જાઈત ॥૪॥

❖ (છપ્પા - ૯) ❖

ફેર દિયે તિનુ માગ । જાગ નહિ ઉતે દિયનકી ॥

સકલ ક્ષત્રિકી જોય । વંઝ ક્યા રહી ધીયનકી ॥૧॥

તો તુમેરે તરકાન । ગેહકી ગ્રહુ લુગાઈ ॥

તબ કોપ્યે તિનુ તાય । શાહ દલ્લીન પતસાઈ ॥૨॥

કરી કલકાઈન કટક લઈ । દલ ચઢ્યો સમરપર ॥

ઘેર લીયો ગઢ સકલ । વિકલ નરનાર જપિત હર ॥૩॥

કિયે જંગ જુઘ જોર । શોર ભવ ભયે હલાહલ ॥

જીત્યે તબ પતસાઈ । કુવેર દલ હુતે અતલીબલ ॥૪॥

❖ (છપ્પા - ૧૦) ❖

જબ લિને શિર કાટ । સમરપતકે પતસાઈત ॥
તીનસે કરી બેહાય । જાઈકુ સનમુખ લાઈત ॥૧॥
ફેર દિયે શિર તુરત । શાહકી સુતા ન ન્યાલીત ॥
દેખો એહી અકડાઈ । મૂવે શિર કરી ન મેલાઈત ॥૨॥
તીન કુલકી જેહી વંશ । વિખર ગઈ હોય જનીત જીત ॥
તીનકી સાખ્ય નિહાલ । ભાલ ભવ કરીત જાઈ હિત ॥૩॥
તહાં તુમહી વિપુ ધાર રહો । જેહી નગર સારસત ॥
તબ હમ આવહુ તહાંય । કુવેર તુમ કહીત અકલગત ॥૪॥

❖ (છપ્પા - ૧૧) ❖

દેહુ અચાનક દરસ બાલ તન । ધરીત આઈત વન ॥
એહી વિધકે વરદાન દેઈ । હમ કિયે તાંહી જન ॥૧॥

તેહી આયે એહી દ્વિપ । લીપ વિનુ રહે માયનકે ॥
 હમ કિના જેહી જહાંય તહાંય । તન કિયે જાયનકે ॥૨॥
 તે તુમ વિપ્રણી સોય મોય । વરદાન દેવનહી ॥
 દ્વિપ પાલકી માંહી તુમે । તપ કિયો યુવનહી ॥૩॥
 જેહી તુમસે હમ કિન । મિલુ વનખંડ મોજારીત ॥
 તેહી તુમ હમ મિલે આજ । કુવેર જીઓ કાજ વિચારીત ॥૪॥

(છપ્પા - ૧૨)

કહે હુતે કલ્યાણ । વાણ્ય વદિતવ આરનમે ॥
 તેહી તુમ રહી કે નાંહી । જાણ કે ગઈ સુપનમે ॥૧॥
 તબ બોલી તેહી માત । બાત ક્યૌ લહુ અગમકી ॥
 પરે ન હમકુ સુઝ । ઓર અવતારન ગમકી ॥૨॥
 તુમ તો પુરુષ પરમ । મરમ માલમ ઉતઈતકી ॥
 મેં તો અલ્પજ્ઞેવ ગતિ । ક્યૌ પરે તેહીતકી ॥૩॥

અબ તુમ દિયો જો કોલ । કાજ તેહી કરો કરાંમલ ॥
મિલે તુમે મહારાજ । કુવેર હાજર હસ્તાંમલ ॥૪॥

❖ (છપ્પા - ૧૩) ❖

અબ બાકી કીનુ કોય । રહી શરનન જીવનકી ॥
ભઈ અચાનક ભેઠ । પુરુષ તુમ પતિ પાવનકી ॥૧॥
અહો ધન્ય તુમ મોય । પુન્ય પૂરવનકે પાઈત ॥
સરમ કરે વિનુ સહેલ । સહેજમે હવો મેલાઈત ॥૨॥
ભલે લેઈ ગયે બાલ । નાહેર તુમ સટે મેરેકુ ॥
એકકી કુન ચલાય । વારુ સુત શિર અનેકુ ॥૩॥
તદીપ તહોય ક્યાંહા પાય । તમનસે પુરુષ હમનકુ ॥
તેહી મિલે મોહી આજ । કુવેર વાહી એહી તનકુ ॥૪॥

❖ (છપ્પા - ૧૪) ❖

પરમ પુનિત એહી તન । કિયે કર્તા કરુણેશર ॥
પાહે પાહે તુમ શરણ । રખેવુ પરમ પરમેશ્વર ॥૧॥

ક્યા બરનુ મુખ એક આવત । મોઈ બિન બરનન ॥
 ક્ષત્રિકુલ કરડેશ તન બિન । બને ન કરનન ॥૨॥
 તબ જેહી તેહી પરકાર । ઉધાર કરો તો કરો હર ॥
 જયૌ કોઈ ઓટ રહાય । વિહંગમ પંગુ વિના પર ॥૩॥
 તિનકો કરે નિવાહ । શાહ કોઈ શરન પરનકે ॥
 ત્યૌ મેરે મન પંગુ । કુવેર તુમ સેવ કરનકે ॥૪॥

(છપ્પા - ૧૫)

તો તુમસે કહુ કહાય । હાય ન બની તુમ સરખી ॥
 લહુ વિવેક ન રેખ । શકુ ઉપલે તુમ નરખી ॥૧॥
 એતની કહી ગદ કંઠ થઈ । મમ ચરન ગ્રહેવુ ॥
 તબ કીની હમ સાત । માત મુજ ધરમ કહેવુ ॥૨॥
 તુમ પાલક સુત મોઈ । ગોચ ગ્યમ રખો આવનકી ॥
 જબતે સકલ વિભૂત । સહિત તુજકે કહુ મનકી ॥૩॥

એહી વિધિ કરી કરાર । સાર તબત્યે હમ ભાખે ॥

જેહી મમ બાલક બચન । કુવેર સુની માત વિલાખે ॥૪॥

❗ (છપ્પા - ૧૬) ❗

હમ કિના ધ્રડ રાખ । ચાક ચિત્ત હવે ન ચકીત ॥

સુની અગમકી બાત । માત મન કરીત ન વકીત ॥૧॥

માતા કહે અકેલ । બેલ ક્યૌ રખો ન સ્વામી ॥

કરન કાજ ઈતિહાસ । પાસ ક્યૌ અંતરજામી ॥૨॥

હમ કિના તેહી માત । બાત સુન લે એક મેરી ॥

રખુ કલા મોઈ સાથ । સોલ કર્તાપત પેરી ॥૩॥

તીન તે સહુ સફુર નુર । ભર ફરક સદા ભવ ॥

જાહેર કરીત જહુર । કુવેર નહિ રોકી શકે તવ ॥૪॥

❦ (છપ્પા - ૧૭) ❦

તેહી વિભૂતિ પરતાપ । તાપ કોઉ તપે નહિ તન ॥
કરન સાહે કીરતાર । શિર સરજન સામ્રથ ઘન ॥૧॥
વિચરું વિશ્વ નચિંત । મિત મોઈ કહે સૂનાઈત ॥
તબત્યે નહિ અકેલ । બેલ એતને અનુરાઈત ॥૨॥
સોલ કલા સંપુર । માત મેં પુરુષ પરમહી ॥
કહી આજ તુજ કાજ । મોઈ ગત્ય દેન મરમહી ॥૩॥
કહુ કલા કર નામ । વિભુ ભવ ભર પ્રભુતાઈ ॥
સુમતા ધરીત સુનેહ । કુવેર ચિત્ત રખિત રોકાઈ ॥૪॥

❦ (છપ્પા - ૧૮) ❦

અબ ઉચરત મોઈ વાણ્ય । આગુ જેહી કહી વિભૂતકી ॥
સબ વિધિ પરે પહેચાણ । જાણ્ય જીમે સકલ સહુતકી ॥૧॥

પ્રથમ કહુ નિજ પરમ । મરમ કરતારનકે કુલ ॥
 જનકે સકલ સબેહ । તેહ ગતિ ગનીત ગયે ભૂલ ॥૨॥
 બરીની ગયે સબ બ્રાત । દુલા કોઉ કિને ન નરણીત ॥
 નિગમ કહી નિરવાણ્ય । જાણ્ય તે રહી અવરણિત ॥૩॥
 નેતિ કહણ્યકી નેટ । ઠેઠ નહિ કરી ખરાખર ॥
 લહે ન શાસ્ત્ર પુરાન । કુવેર ગમ રહી નેતિ પર ॥૪॥

(છપ્પા - ૧૯)

પીછે અજ અહંમેવ ભેવ । ભલ કીયે ભવાટીક ॥
 વેત્તા સહિત આચારજ । તેહી પણ પયે ભૂનાટીક ॥૧॥
 રહે જેહી અજમાલ અરસ । અજર પુરુષ પરમપર ॥
 તિનુ કરત જુગ જાણ । કુવેર પદ ધરે પોમી પર ॥૨॥
 દ્વિતીયે કહુ અનભેવ દેવ । કિરતારનકે નિજ ॥
 જિનકે કીયે સબેવ અખિલકે । અંશ અમીત બીજ ॥૩॥

તિનકે કરન નવેર અંશ । ઓરુ કર્તા કારન પદ ॥

ઘટકે વ્યોમવત્ અંશ । કુવેર નિજ કર્તા સુન્ય મહદ્ ॥૪॥

❗ (છપ્પા - ૨૦) ❗

કર્તા સબંધ વિભૂત હુત । ત્યૌ કિયે નિરાકણ ॥

તુમસે છપી ન કાય । તેહી તુમ લહીત પરાક્રમ ॥૧॥

ત્રિતીયે ધીરજ વિભૂત । જુથકે જૂથ મલી જબ ॥

ખટ દરશન લેઈ આઘ । વાઘ કરીતવ રીતે સબ ॥૨॥

વિભુ ચતુર્થી સોય । સહનશક્તિ સમુદાયક ॥

કોહુસે કટુક ન ભાખ્ય । રાખ્ય જનકે જનુ લાયક ॥૩॥

પંચમી જીત સભા વિભૂતિનસે । કોહુસે હાર ન હોઈ ॥

છઠ્ઠી અભે ભવસેતી ડરપકી । કુવેર ગનીત નહિ કોઈ ॥૪॥

❦ (છપ્પા - ૨૧) ❦

વિભુ સપ્તમી યોગકલા । જતમત ઔં કારન આદી ॥
વૃત્તિ સમેટ નેટ કરી નિજમે । ધરીતવ અલગ ઉપાધિ ॥૧॥
અતિ આકાંત શક્ત વિભૂતિનકી । કહુ જીનું કલા જનાઈ ॥
માંડી શકે નહિ કોઉ ભવકીભર । અનુભવ કીનહુ ન તાઈ ॥૨॥
સકલ સિદ્ધાંત અંતકે ઉરહીત । નિરવિત્ત કીયે નકલહી ॥
કરીત ફનાં પેમાલ પોમી ધર । નિજપત રખે એકલહી ॥૩॥
સો નિજપતિ પરાયન પરમિત । ઈત આવન નહિ જનકે ॥
અટલ અનાઘ આઘ અવધિ બિન । અખિલ કુવેર સખ તીનકે ॥૪॥

❦ (છપ્પા - ૨૨) ❦

ષષ્ટ ચતુર્થી શક્ત વિભુ । નરવેદ નિરાકણ ॥
શિવ સુનકાદિક આઘ । પરંતહુ ત્યાગ મહારણ ॥૧॥

તેહી લાયેહુ હમ ધરન । કરન જિનુ પરમ પસારન ॥
 પ્રથમ કિયે અંગીકાર । પુરુષ ભવકે જેહી કારન ॥૨॥
 સપ્ત ચતુર્થી સરલ વિભુ । પરકાશ પરમવિત્ત ॥
 દ્વાદશમી મહા દીરઘ વિભુ । વિભક્તિ કરન ઈત ॥૩॥
 ત્રિયે દશમી પ્રારબ્ધ વિભુ । રઘ્ય સિદ્ધકી દાયક ॥
 ચતુરદશી નિરલેપ કુવેર । ભવ ફરક રહાયક ॥૪॥

 (છપ્પા - ૨૩)

પંચદશી વિભુવેત । સિદ્ધાંત સબેત સમારન ॥
 વિવિધ ભાત્ય વિગતંગ । અંગ જીનકે જેહી કારન ॥૧॥
 કરીત કરામલ ખોજ પ્રોજ । નિજ કર્તા શરન સિદ્ધ ॥
 જીનતે સરીત હરેક વેખ । વિનુ વેખ અમિત રિદ્ધ ॥૨॥
 વિભુ અષ્ટ ઉભયેવ । દેવ સમ સેવ સરાવન ॥
 નિરમિત નિરાજણ લક્ષ । પક્ષ પરમિત જુગ પાવન ॥૩॥

વિભુ સોલ સેહે વરત । કરત લેઈ ધરીત પોમી પદ ॥

નિજકી નિધા નિહોર પોર । પતિ કેહી કુવેર સદ ॥૪॥

❗ (છપ્પા - ૨૪) ❗

આપની સરજીત સૃષ્ટ । અંશ શિખ દેન પઠયે પત ॥

ભૂલ ગયે મૂજ સરજ સૃષ્ટકુ । કરન કારન ગત ॥૧॥

તદીપ આય તન ધાર । સાર સદ કેહેન સકલકુ ॥

અસલ અયોનિ પુરુષ । પરખ દેઈ તોરે નકલકુ ॥૨॥

નિજગમ કરી નવેર । હેર ઈત ફેર દેખાઈત ॥

કંકર પારસ પોર પરમ વિત્ત । વરધ વેતા ઈત ॥૩॥

ન્યાય મુકર કરલાય । તાય તુમ જીઓ વિલોકિત ॥

દેખ પરે દિવ્ય દ્રષ્ટ । કુવેર નિજ ઈષ્ટ અલોકિત ॥૪॥

❖ (છપ્પા - ૨૫) ❖

સુની મમ બાલક બચન । માત અચરજ ભઈ જબહી ॥
ડરપત લિયો ઉઠાય । સહાય કીની હમ તબહી ॥૧॥
અબ જન ડરપે માત । બાત સૂન લે એક મેરી ॥
આ હકીકત ઉર રાખ્ય । કહો મત કોઈકુ ફેરી ॥૨॥
તબ પલટુ તન વેશ । સુરત હમ સૂત તેરેકી ॥
દેના નહિ એહી ભેદ । મુરત અવિગત્ય મેરેકી ॥૩॥
અવિગત્ય મેરી મુરત । હુરત કીની સુત ઉનસી ॥
કરકે કોલ કરાર કુવેર । રહી ગઈ મુખ મુનસી ॥૪॥

❖ (છપ્પા - ૨૬) ❖

લેઈ ગઈ અપને ઘેર । જબી ભઈ ધરમકી જનની ॥
સૂત ભાવે અતિ નેહ । કહી નહિ કોહુસે મનની ॥૧॥
દિન દિન પ્રેમ અધિક । નેહ બિછરત નહિ મનમેં ॥
ભૂલ ગઈ વા ધ્યાન । જ્ઞાન કિનો જે વનમેં ॥૨॥

ઉર માયા લપટાય । કાય અંતઃકરણ અંજી ॥
 ભવના જેસો ભાવ । સાવ થઈ સૂત સુરંજી ॥૩॥
 સૂત સુરંજી સાવ । ચહાવ ચિત્તમે નહિ ઓરુ ॥
 યેસે ભઈ અચેત । કુવેર બોલે નહિ બોહોરુ ॥૪॥

 (છપ્પા - ૨૭)

પણ અંતર અવિકાશ । અનુભવ અખંડ વિલોકું ॥
 ગુપ્ત રહુ ઘનઘોર । ઓર નહિ ચિનત મોકું ॥૧॥
 ઉપર સર્વસે સોય । ભિતરસે રહુ ભરપૂરા ॥
 ઈંડ પિંડ બ્રહ્માંડ । સુત્ર મમ હાલ હજુરા ॥૨॥
 વર્ષ પંચ દ્વે સોય । સકલ વિધિ ચેતન ભયેઉં ॥
 હુતા પુરાતન જ્ઞાન । જહાંનમે પ્રગટ કહેઉં ॥૩॥
 પ્રગટ કહેઉં જહાંન । માન સત્ગુરુ શિર ધારી ॥
 કૃષ્ણસ્વામી જીન નામ । કુવેર કહે જયૌ બલિહારી ॥૪॥

❗ જય કરુણાનિધિ આરતી ❗

જય કરુણાનિધિ, પ્રભુ જય કરુણાનિધિ;

આરતી આરતપૂર્વક (૨) સુરતા કર લીધી. પ્રભુ ..જય... ટેક.
તારણ તરણ ત્રિલોકના, છબી અનુપમ પ્યારી, પ્રભુ છબી.....

અનેક જનોની અરજી (૨) ઉર અંતર લીધી પ્રભુ..જય... ૧
અખંડ અનાદિ પદની, જાણ્ય સહી દીધી, પ્રભુ જાણ્ય...

સંશય સઘળા નિવારી (૨) વૃત્તિ શુદ્ધ કીધી .. પ્રભુ..જય... ૨
ચરણ શરણનો મહિમા, મહા મંગળકારી, પ્રભુ મહા....

મંદ મતિનો માનવ (૨) ઓળખે કંઈ વિધિ.. પ્રભુ..જય... ૩
કરુણાસાગર નામ તમારું, અવિચલ પદ વાસી, પ્રભુ અવિચલ....

શરણાંગતને સાનમાં (૨) સીડી બતાવી સીધી .. પ્રભુ..જય... ૪

श्रीमत्परमगुरुकरुणासागरस्तोत्रम्

श्रिया युक्तं नित्यं तदपि मनसा मुक्तमनधम् ।
निजानन्दं दिव्यं सकलमदमोहादिरहितम् ॥
भवाब्धौ मग्नानां विमलगुरुपोतं दृढतरम् ।
भजे शान्तं दान्तं जगति करुणासागरमहम् ॥१॥

श्रीरूप समृद्धिथी युक्त छतां सदा निष्पाप अने मनथी मुक्त, दिव्य निजानन्दमां
मस्त, सम्पूर्ण भद्रमोड वगेरे द्रोषो रडित, भवसागरमां दुषता लोको माटे निर्मल
मज्जभूत नावरूप यम नियमवाणा शांत स्वरूप करुणासागरने भजुं छुं.

धिया सर्वोत्कृष्टं विबुधजनमध्ये विलसितम् ।
विभातं ज्ञानाब्धौ सरसिजमिव ज्ञानवपुषा ॥
चिदानन्दाकारं सकलगुणभाजं यतिवरम् ।
भजे शान्तं दान्तं जगति करुणासागरमहम् ॥२॥

બુધ્ધિમાં સર્વોત્કૃષ્ટ, વિદ્વાનોની મધ્યે શોભતા, કમલની માફક જ્ઞાન રૂપ શરીરથી જ્ઞાન સરોવરમાં શોભતા, સર્વગુણ સંપન્ન ચિદાનંદ સ્વરૂપ, ત્યાગમય યમ નિયમવાળા શાન્ત સ્વરૂપ કરુણાસાગરને ભજું છું.

નિરાધારાધારં ભવજલધિપારં પરગુણમ્ ।

સુધાધારાપાનં નિખિલહૃદિ ભાન્તં સુચરિતમ્ ॥

જગજ્જ્યેષ્ઠં શ્રેષ્ઠં ગુરુગુણવરિષ્ઠં ગુરુવરમ્ ।

ભજે શાન્તં દાન્તં જગતિ કરુણાસાગરમહમ્ ॥૩॥

નિરાધારના આધાર , ભવસાગર પાર કરનાર, અમૃતધારાનું પાન કરાવનાર, સૌના હૃદયમાં શોભતા, સદાચાર યુક્ત, જગતમાં વરિષ્ઠ, શ્રેષ્ઠ, મહાન ગુણોથી યુક્ત પરમગુરુ યમ નિયમવાળા શાન્ત સ્વરૂપ કરુણાસાગરને ભજું છું.

કૃપાપારાવારં ભવભયદવં ભક્તવરદમ્ ।

સ્વશિષ્યૈઃ સંસેવ્યં વિવિધતપસાંપુણ્યફલદમ્ ॥

શરણ્યં ભક્તાનાં ત્રિવિધપરિતાપૈર્વિતપતામ્ ।

ભજે શાન્તં દાન્તં જગતિ કરુણાસાગરમહમ્ ॥૪॥

દયાના સાગર, સંસારના ભયોને બાળનાર, ભક્તોને વરદાન આપનાર, સદ્શિષ્યોથી સેવવા લાયક,વિવિધ તપના પુણ્ય ફળને આપનારા ત્રણ પ્રકારના તાપોથી તપ્ત ભક્તજનોના શરણરૂપ,એવા યમ નિયમવાળા શાન્ત સ્વરૂપ કરુણાસાગરને ભજું છું.

મનોજ્ઞં ધર્મિષ્ઠં પરમસુખદં પાવનતનુમ્ ।

વરેણ્યં શરણ્યં યતિપતિનુતં સંસૃતિહરમ્ ॥

ધિયા ધીરૈર્ધ્યૈયં સપદિ હૃદિ નેયં મલહરમ્ ।

ભજે શાન્તં દાન્તં જગતિ કરુણાસાગરમહમ્ ॥૫॥

મનના ભાવોને સમજનાર, ધર્મનિષ્ઠ, પરમ સુખ આપનાર, પવિત્ર દેહ ધારી, શ્રેષ્ઠ શરણરૂપ, મહાન સંતો જેઓને નમસ્કાર કરે છે. સંસારના દુઃખો હરનારા, ધીર લોકોથી બુદ્ધિપૂર્વક તત્કાલ ધ્યાન દ્વારા હૃદયમાં ધારણ કરવા લાયક, દોષો દૂર કરનારા,યમ નિયમવાળા શાન્ત સ્વરૂપ કરુણાસાગરને ભજું છું.

સદાયોગે ત્યાગે ભુવિ વિપુલવિખ્યાતમતુલમ્ ।

અસારે સંસારે નિખિલભવસારં ગુરુવરમ્ ॥

જગન્નાથં નિત્યં વિવિધવિષયે દર્શિતમતમ્ ।

ભજે શાન્તં દાન્તં જગતિ કરુણાસાગરમહમ્ ॥૬॥

નિત્યયોગ અને ત્યાગથી વિશ્વવિખ્યાત, અદ્વિતીય, અસાર સંસારમાં જગતના સાર રૂપ પરમગુરુ, જગતના સ્વામી, વિવિધ વિષયો અંગે પોતાના મત ધ્વારા માનવના માર્ગદર્શક, યમ નિયમોવાળા શાન્ત સ્વરૂપ કરુણાસાગરને ભજું છું.

સદા જ્ઞેયં ધ્યેયં ત્રિભુવનવરિષ્ઠં ભવસુખમ્ ।

વિભું વિશ્વાધારં દુરતિદલનં દુઃખશમનમ્ ॥

મુદા મેઘશ્યામં મધુરમધરં ભાલતિલકમ્ ।

ભજે શાન્તં દાન્તં જગતિ કરુણાસાગરમહમ્ ॥૭॥

સદા જાણવા યોગ્ય, ધ્યાનયોગ્ય, ત્રિભુવન શ્રેષ્ઠ, સંસારમાં સુખરૂપ, વ્યાપક, વિશ્વના

આધાર, કષ્ટ દૂર કરી દુઃખનુ શમન કરનાર, પ્રસન્ન મેઘશ્યામ, સુંદર ઓષ્ટ, ભાલ તિલક યુક્ત યમ નિયમવાળા શાન્ત સ્વરૂપ કરુણાસાગરને ભજું છું.

ન માદૃશો દીન સ્તવ સદૃશ ઉદ્ધારનિરતઃ ।

પ્રકૃત્યાહં રોગી ત્વમિવ ગદહન્તા ન ભુવને ॥

મહોદારસ્ત્વં તુ પ્રકૃતિ કૃપણોઽહં ચ વિકલો ।

વિચિન્ત્યેદં સર્વ ગુરુવર વિભો દેહિ શરણમ્ ॥ ૮ ॥

મારા જેવો કોઈ દીન નથી, તમારા જેવો કોઈ ઉદ્ધારક નથી, સ્વભાવિક રોગી માટે; સંસારમાં તમારા જેવા કોઈ રોગ હર્તા નથી. હું કૃપણ અને વિકલ છું, આપ મહાન ઉદાર છો. આ બધું વિચારીને હે ! મહાન ! પરમગુરુ મને તમારું શરણ આપો.

શુભજનહિતકર્તા સર્વપાપં પ્રહર્તા ।

વિહરતિ યતિમાર્ગે જ્ઞાનકાણ્ડે પ્રશસ્તે ॥

વિમલતરયશો યો વિસ્તરેદ્ દિગ્વિભાગે ॥

જયતુ જયતુ શ્રીમાન્ જ્ઞાનમૂર્તિર્નમમઃ ॥૯॥

સજ્જનોનુ હિત કર્તા, સર્વપાપોના પ્રહર્તા, શ્રેષ્ઠ જ્ઞાનમાર્ગ ધ્વારા ત્યાગ માર્ગમાં
વિહરતા, દશે દિશાઓમાં નિર્મલ યશને વિસ્તરતા, શ્રીમાન જ્ઞાન સ્વરૂપ
પરમગુરુ તમારી જય હો, જય હો.

ગુરોઃ સ્તોત્રમિદં પુણ્યં કલૌ કલ્યાણકારકમ્ ॥

કૃતમવિચલાચાર્યૈઃ સદા કૈવલમુક્તયે ॥૧૦॥

કલિયુગમાં કલ્યાણ કરનારું, પુણ્યકારક આ ગુરુસ્તોત્ર આચાર્યશ્રી
અવિચલદાસજીએ સદા કૈવલ મુક્તિ માટે રચ્યું છે.

इति श्री सप्तमकृवेराचार्य श्री अविचलाचार्यः
विरचितं श्रीमत् परमगुरुकरुणासागरस्तौत्रम् सम्पूर्णम्

કૈવલપઞ્ચકમ્

યો યોગીન્દ્રમુનીન્દ્રવૃન્દમહિતઃ સર્વાપદાં નાશકો ।
યશ્ચેન્દ્રાદિસુરાઃ વિનમ્રશિરસા ભક્ત્યા સદોપાસતે ॥
સર્વેઃ કૈવલનામ નિત્યવિમલં ભક્તૈઃ સદા સ્મર્યતે ।
સંસારે કરુણેશકૈવલવિભુમાંગલ્યદો, જાયતામ્ ॥૧॥

યોગીઓ અને મુનિઓ જેઓનો મહિમા ગાય છે, જેઓ બધાંજ દુઃખોનો નાશ કરે છે, ઇન્દ્ર વગેરે દેવતાઓ શિરસા વન્દન કરી ભક્તિપૂર્વક જેમની ઉપાસના કરે છે, સર્વે ભક્તો નિર્મલ એવા કૈવલ નામનું સદા સ્મરણ કરે છે, એવા હે ! કરુણેશ કૈવલ કર્તા સંસારમાં સૌનું મંગલ કરો.

વિશ્વેઽસ્મિન્ સુજનૈઃ સુરાસુરગણૈઃ સંસ્મર્યતે યઃ સદા ।
વિઘ્નૌઘં હરતિ પ્રયच्छति शुभं सोऽयं विभुः कैवलः ॥
लोके विघ्नविदारणैककुशलो भक्तार्तिविध्वंसकः ।
संसारे करुणेशकैवलविभुमांगल्यदो, जायताम् ॥२॥

આ સંસારમાં દેવો, દાનવો અને માનવો સદા જેઓનું સ્મરણ કરે છે, આ કૈવલકર્તા વિઘ્નોનો નાશ કરી સૌનું પરમ કલ્યાણ કરે છે, લોકોનાં વિઘ્નોને નાશ કરવામાં કુશળ ભક્તોની ભીડ ભાગનાર કરુણેશ કૈવલકર્તા સંસારમાં સૌનું કલ્યાણ કરો.

ભક્તારાધિતકૈવલઃ પ્રકુરુતાન્ નિત્યરત્વદીયં શુભમ્ ।

ઈષ્ટાર્થ પ્રતિપાદનેઽતિનિપુણઃ સર્વાપદાં નાશકઃ ॥

સૌભાગ્યં ચિરકાલિકં વિતનુતાત્ પ્રીત્યા સદા કૈવલઃ ।

સંસારે કરુણેશકૈવલવિભુમાંગલ્યદો, જાયતામ્ ॥૩॥

ભક્તો ધ્વારા આરાધના કરાયેલા એવા કૈવલકર્તા સદાય કલ્યાણ મંગલ કરે છે. ઈષ્ટાર્થ સિધ્ધ કરવામાં નિપુણ આરાધના કરનારની સર્વ આપત્તિઓના સંહારક છે, તે કૈવલકર્તા પ્રીતિપૂર્વક ચિરકાલ સદ્ભાગ્ય અર્પે છે એવા કરુણેશ કૈવલકર્તા સંસારમાં સૌનું કલ્યાણ કરો.

આયુષ્યં સુચિરં અઘૌઘરહિતં દેયાત્સદા કૈવલઃ ।

આરોગ્યં કરુણેશ્વરશ્ચ સતતં દેયાદ્યશો નિર્મલમ્ ॥

ऐश्वर्यं विपुलं सदा सुतनयं श्रेयस्ततिं कैवलः ।

સંસારે કરુણેશકૈવલવિભુમાંગલ્યદો, જાયતામ્ ॥૪॥

કૈવલકર્તા ! પાપો વિનાનું નિષ્પાપ ખુબ લાંબુ આયુષ્ય આપે , કરુણેશ્વર
નિરંતર આરોગ્યપ્રદાન કરે તેમજ નિર્મલ યશ આપે, સદા વિપુલ ઐશ્વર્ય, શુભ
સંતતિ, તથા સદ્વૃત્તિ આપનાર કરુણેશ કૈવલકર્તા સંસારમાં સૌનું કલ્યાણ કરો.

पूणोःसन्तु मनोमनोरथचया नश्यन्तु विघ्नोच्चयाः ।

મોદન્તાં નિખિલાજના ગુરુરતા નન્દન્તુ વિદ્વજ્જાનાઃ ॥

विश्वेऽस्मिन् करुणेशभक्तिविमला भूयात्समेषांशुभा ।

સંસારે કરુણેશકૈવલવિભુમાંગલ્યદો, જાયતામ્ ॥૫॥

મનના મનોરથો પૂર્ણ થાય, વિઘ્નોનો નાશ થાય, ગુરુભક્તિમાં તત્પર એવા બધા

જ લોકો પ્રસન્ન રહે, વિદ્વાનો રાજી થાય સકલ સમાજની કૈવલકર્તા તરફ નિર્મલ ભક્તિ બની રહે અને એ રીતે શ્રી કરુણેશ કૈવલકર્તા સંસારમાં સૌનું કલ્યાણ કરો.

इति श्री सप्तमूकुवेराचार्य श्री अविचलाचार्यः विरचितं कैवलपञ्चकं संपूर्णम्

❗ શ્રી પરમગુરુપ્રાર્થનાષ્ટકમ્ ❗

સદા પ્રસન્નં શુભસારસાયાં વિરાજતે ચારુતરે પ્રદેશે ।

સમસ્તતેજોમયવિશ્વરુપં પુનાતુ માં શ્રીગુરુપાદપદમમ્ ॥૧॥

ચારુતર પ્રદેશમાં આવેલ શુભસ્થાન સારસા મહાતિર્થમાં, સદાય પ્રસન્ન, સકલ તેજોથી તેજસ્વી, વિશ્વરૂપી એવા પરમગુરુનાં પાવન ચરણકમલ મને પાવન કરો.

भव्यं च भालंतिलकं च रक्तं श्वेताम्बरं श्रीघनश्यामरुपम् ।

भक्तैः सदाराधितज्ञानरुपं वंदे सदा श्रीगुरुपादपदमम् ॥२॥

ભવ્ય લલાટ, રક્ત ભાલ તિલક, શ્વેત વસ્ત્ર, ઘનશ્યામ સ્વરૂપ ભક્તોથી આરાધિત એવા જ્ઞાનસ્વરૂપ પરમગુરુના ચરણકમલમાં સદા વંદન કરું છું.

ભક્તાભિરામં કરુણાવતારં મંદસ્મિતં શ્રીવદનારવિંદમ્ ।

સંસારસારં વિદિતાત્મતત્ત્વં વંદે સદા શ્રીગુરુપાદપદમમ્ ॥૩॥

ભક્તોના વહાલા, કરુણાના અવતાર, મંદ હાસ્યયુક્ત મુખારવિંદવાળા,
સંસારનાસાર આત્મતત્ત્વના જાણનાર એવા પરમગુરુના ચરણકમલમા વંદન
કરું છું.

પૂર્ણેન્દુવક્ત્રં કમનીયગાત્રં ભક્તપ્રિયં શ્રીકરુણાનિધાનમ્ ।

આનન્દરૂપં વચસામગમ્યં વંદે સદા શ્રીગુરુપાદપદમમ્ ॥૪॥

પૂર્ણ ચંદ્ર સમાન દિવ્ય દેહવાળા, મુખ સુંદર ભક્ત પ્રિય, કૃપાનિધાન, આનન્દ-
સ્વરૂપ, વાણીથી પર એવા પરમગુરુના ચરણકમલમાં વંદન કરું છું.

મુખં પ્રસન્નં વિમલા ચ દૃષ્ટિઃ, આજાનુબાહું રમણીયરૂપમ્ ।

સદા વસન્તં હૃદયારવિંદે વંદે સદા શ્રીગુરુપાદપદમમ્ ॥૫॥

પ્રસન્ન વદન, નિર્મલ દ્રષ્ટિ, દીર્ઘ હસ્ત, સુંદર રૂપ, સદાય હૃદયમાં વસી રહેલા
પરમગુરુના ચરણકમલમાં વંદન કરું છું.

નિત્યં સ્વકર્મપતિતં ભવસાગરેઽસ્મિન્ ।

અન્યોઽન્યજન્મરણાશનભીતભીતમ્ ॥

મૂઢેષુ વે મહદનુગ્રહ આર્તબન્ધો ।

ઉત્તારણેઽખિલગુરો ભગવન્પ્રયાસઃ ॥૭॥

ઘનશ્યામ વર્ણ, કમલ સમાન નેત્ર, શુભ્ર વસ્ત્ર, કલ્યાણકારી દેહ, વિશ્વના આધાર
કલિકલ્મષને હરનાર, સકલ સંસારના સારભૂત, દ્વંદ્વથી પર, હિતકારી, યોગીઓ વડે
ધ્યાન કરાતા દિવ્ય પરમ જ્ઞાન સ્વરૂપ સુખકારી દિવ્ય પરમગુરુને વંદન કરું છું.

નિત્યં સ્વકર્મપતિતં ભવસાગરેઽસ્મિન્ ।

અન્યોઽન્યજન્મરણાશનભીતભીતમ્ ॥

મૂઢેષુ વે મહદનુગ્રહ આર્તબન્ધો ।

ઉત્તારણેઽખિલગુરો ભગવન્પ્રયાસઃ ॥૭॥

નિજ કર્મવશાત ભવસાગરમાં પડેલા અન્યાન્ય જન્મ મરણના ભયથી ભયભીત મુર્ખજનો ઉપર અનુગ્રહ કરનાર આર્તબન્ધુ એવા પરમગુરુનો પ્રયાસ (પુરુષાર્થ) સર્વને ઉધ્ધાર કરવાનો છે.

ये वन्दिते सुरनरैः शुभपादपद्मेऽमन्दा भवन्ति सुधियः सदुपासनेन ।
ज्ञानं प्रदाय सुनिहत्य हृदयन्धकारं ते रक्षतां मम मतिं स्खलनात्सदैव ॥८॥

જે ચરણકમલો દેવો અને માનવોથી વંદાયેલ છે જેઓની ઉપાસનાથી મન્દ લોકો પણ વિદ્વાન બને છે, જે જ્ઞાન આપી હૃદયના અંધકારને દૂર કરે છે તે (દિવ્ય પરમગુરુના) ચરણો મારી બુદ્ધિને ભૂલ કરતાં અટકાવે.

इति श्री सप्तमकुवेराचार्य श्री अविचलाचार्यैः
विरचितं श्रीमत् परमगुरु प्रार्थनाष्टकं सुपूर्णम्

श्रीमत्परमगुरुमंगलस्तवम्

अनन्तानन्तमाहात्म्यः संसारार्णवतारकः ।

सर्वकार्यनियन्ता च ज्ञानमार्गप्रवर्तकः ॥१॥

अनन्तानन्त महात्म्यवाणा, संसार सागरभां तारनारा सर्व कार्योना नियामक
ज्ञान मार्गना प्रवर्तक ने नमस्कार.

पाखंडोच्छेदने दक्षः सर्वजीवहितावहः ।

योगेश्वरो ध्याननिष्ठः पुण्यश्रवणकीर्तनः ॥२॥

पाખंडોનો नाश करनारा, જીવ માત્રના હિતકારક, યોગેશ્વર ધ્યાનનિષ્ઠ, જેમના
કીર્તન અને નામ સ્મરણથી પુણ્ય થાય એવા દિવ્ય પરમગુરુને નમસ્કાર.

સંસારસાગરં ઘોરમનન્તં ક્લેશભાજનમ્ ।

ગુરોશ્ચશરણં પ્રાપ્ય નિસ્તરન્તિ મનીષિણઃ ॥૩॥

અનન્ત કલેશોનું સ્થાન (એવા) ભયાનક સંસાર સાગરને વિદ્વાનો દિવ્ય
પરમગુરુનું શરણ પ્રાપ્ત કરી તરી જાય છે.

करुणासागरं वंदे संसारेऽस्मिन् भयावहे ।

त्राहिमाञ्च गुरोश्रीमन् न जाने शरणं परम् ॥४॥

ભયંકર આ સંસારમાં પરમગુરુ કરુણાસાગર મહારાજને વંદન કરું છું. મારી રક્ષા કરો, (હું)દિવ્ય પરમગુરુના શરણ વિના બીજું કંઈ જાણતો નથી.

મોક્ષદં જ્ઞાનદં ચૈવ સુખદં શાન્તિદાયકં ।

करुणासागरं वंदे योगक्षेमैकवाहकम् ॥५॥

મોક્ષ આપનારા, જ્ઞાન આપનારા, સુખ આપનારા, શાન્તિ આપનાર યોગક્ષેમના વાહક પરમગુરુ કરુણાસાગરને વંદન કરું.

गुरोश्च दर्शनं पुण्यं गुरोर्वर्तनमौषधम् ।

अनासक्तः क्षमामूर्तिः तस्मैश्रीगुरुवे नमः ।६॥

ગુરુનું દર્શન પુણ્યકારક હોય છે, ગુરુનું સ્મરણ ઔષધરૂપ હોય છે માટે
અનાસક્ત, ક્ષમામૂર્તિ શ્રી પરમગુરુને નમસ્કાર.

ભાગ્યદાતા દયાકર્તા હ્યઘસંહારકસ્તથા ।

ભક્તાર્તિનાશનપરઃ કરુણાસાગરઃ પ્રભુઃ ॥૭॥

ભાગ્ય વિદાતા, દયા કરનારા, પાપોનો સંહાર કરનારા, ભક્તોનાં દુઃખો દૂર
કરનાર પરમગુરુ કરુણાસાગર પ્રભુને વંદન.

નમસ્તે કરુણેશાય કૈવલાય નમોનમઃ ।

વયં વન્દામહે નિત્યં કરુણાસાગરાય તે ॥૮॥

કરુણેશ કૈવલકર્તાને વારંવાર નમસ્કાર. પરમગુરુ કરુણાસાગર મહારાજને અમે
નિત્ય નમસ્કાર કરીએ.

શિષ્યાનુગ્રહસિદ્ધ્યર્થ લીલાવિગ્રહધારિણે ।

ભૂયોભૂયઃ પ્રસન્નાય તસ્મૈશ્રીગુરવે નમઃ ॥૯॥

શિષ્યો ઉપર અનુગ્રહ માટે દેહ ધારણની લીલા કરનારા શ્રીમત્ પરમગુરુની પ્રસન્નતા માટે વારંવાર નમસ્કાર.

જ્ઞાનપ્રદાય શુદ્ધાય માયાપાશવિભેદિને ।

નિગમાગમસારાય તસ્મૈ શ્રીગુરુવે નમઃ ॥૧૦॥

શુદ્ધ જ્ઞાન આપનાર માયાપાશને ભેદનાર સકલ વેદ શાસ્ત્રોના સાર એવા પરમગુરુને નમસ્કાર.

પરાત્પરાય બુદ્ધાય દાન્તાય જ્યોતિરાત્મને ।

નમઃ શ્રીગુરુવે તુભ્યં સાક્ષિણે મુક્તિહેતવે ॥૧૧॥

પરાત્પર બુદ્ધ, દાન્ત, જ્યોતિ સ્વરૂપ, સાક્ષીરૂપ એવા દિવ્ય પરમગુરુ આપને મુક્તિ હેતુ નમસ્કાર કરું છું.

નમો વાત્સલ્યરૂપાય કરુણાસાગરાય ચ ।

કરુણાસિંધવે તુભ્યં નમસ્તે દીનબન્ધવે ॥૧૨॥

વાત્સલ્યરૂપ શ્રી પરમગુરુ કરુણાસાગર મહારાજને નમસ્કાર, કરુણાસિંધુ

(દયા સાગર) દીનબંધુ આપને નમસ્કાર.

અચિન્ત્યાવ્યક્તરૂપાય ગુણિને નિર્ગુણાય ચ ।

સચ્ચિદાનન્દરૂપાય તસ્મૈ શ્રીગુરવે નમઃ ॥૧૩॥

અચિન્ત્ય, અવ્યક્તરૂપ, સદ્ગુણ છતાં નિર્ગુણ, સચ્ચિદાનંદરૂપ શ્રી પરમગુરુને નમસ્કાર.

નમો સાયંદિવાપ્રાતઃ કરુણાસાગરાય વૈ ।

નિજાનન્દસ્વરૂપાય ગુરવે કૈવલાત્મને ॥૧૪॥

નિજાનન્દરૂપ કૈવલના પરમઅંશ પરમગુરુ કરુણાસાગર મહારાજને ત્રિકાલ, સવાર બપોર અને સાંજ નમસ્કાર કરું છું.

દિવ્યપ્રભાસમાભાસં વિશાલભાલલોચનમ્ ।

પ્રસન્નવદનામ્ભોજં કરુણાસાગરં ભજે ॥૧૫॥

દિવ્ય તેજવાળા, વિશાળ લોચન, પ્રસન્ન મુખારવિંદવાળા પરમગુરુ શ્રી કરુણાસાગર મહારાજની ઉપાસના કરીએ.

સચરાચરજીવાનાં પાલને પરમેશ્વરમ્ ।

સર્વેષાં ઘોરપાપધ્નં કરુણાસાગરં ભજે ॥૧૬॥

સચરાચર જીવોના પાલનહાર પરમેશ્વર, સર્વના ઘોર પાપોનો નાશ કરનાર
પરમગુરુ શ્રી કરુણાસાગર મહારાજની ઉપાસના કરીએ.

નાવં ગુરુવરં શ્રેષ્ઠં મન્યે સંસારસાગરે ।

શાન્તં સનાતનં સિદ્ધં કરુણાસાગરં ભજે ॥૧૭॥

સંસાર સાગર તરવા શ્રેષ્ઠ નાવરૂપ ગુરુને માનું છું તે શાન્ત સનાતન સિદ્ધ
પરમગુરુ શ્રી કરુણાસાગર મહારાજની ઉપાસના કરીએ.

કૈવલં કરુણેશં ચ કર્તારિં કરુણાર્ણવમ્ ।

કરુણાસાગરં વંદે ત્રાતા ભવ ભવાર્ણવત્ ॥૧૮॥

કરુણેશ કેવલ કર્તા તથા કૃપાસાગર પરમગુરુ શ્રી કરુણાસાગર મહારાજને
વંદન કરીએ, ભવસાગરમાં આપ અમારા રક્ષક બનો.

અકામકલુષં ચિતં મમ તે પાદયોઃ સ્થિતમ્ ।

કરુણાસાગરં વન્દે સર્વજન્મસુ કેવલમ્ ॥ ૧૯ ॥

કામાદિ કલુષ રહિત મારુ મન ચિત્ત આપના ચરણોમાં બન્યું રહે. જન્મોજન્મ માત્ર પરમગુરુ કરુણાસાગર મહારાજનેજ વન્દન કરું છું

ભવબન્ધનહન્તા યો જ્ઞાનવેતા જગદ્ગુરુઃ ।

સદૈવ તં નિજાચાર્યં ભૂયોભૂયો નમામ્યહમ્ ॥ ૨૦ ॥

ભવના બંધનો હરનારા, જ્ઞાની જગત્ગુરુ, અમારા આચાર્યશ્રી પરમગુરુ કરુણાસાગર મહારાજને સદૈવ વારંવાર નમસ્કાર કરું.

પરાત્પરગુરોઃ સૂક્તં સૌખ્યં ધન્યં યશસ્કરમ્ ।

વરદં શુભદં પુણ્યં યોગજ્ઞાનમિદં પરમ્ ॥ ૨૧ ॥

પરમગુરુનું આ સ્તોત્ર સુખ, ધન અને યશ આપનાર છે. વરદાન આપનારું શુભ કરનાર પુણ્યકારક જ્ઞાન યોગ છે.

करुणासागरस्तोत्रं त्रिसंध्यं प्रपठेन्नरः ।

न च विघ्नभयं तस्य सर्वसिद्धिर्भवेद्ध्युवम् ॥२२॥

પરમગુરુ કરુણાસાગર મહારાજના આ સ્તોત્રનો જે સવાર,બપોર,સાંજે પાઠ કરશે તેના જીવનમાં ક્યારેય વિઘન નહિ આવે. જેનાં દરેક કાર્યો સફળ થશેજ.

श्रीमदविचलाचार्यैःकुतं स्तोत्रमिदं गुरोः ।

भक्त्या यः प्रपठेन्नित्यं स याति परमां गतिम् ॥२३॥

આચાર્ય શ્રી અવિચલદાસજીએ રચેલ આ ગુરુ સ્તોત્રનો જે ભક્તિપૂર્વક પાઠ કરશે તે સદ્ગતિને પામશે.

इति श्री सप्तमकुवेराचार्य श्री अविचलाचार्यैः

विरचितं श्रीमत् परमगुरुमंगलस्तवं सम्पूर्णम्

। કૈવલકૃપા ।

ૐ નમઃ કરુણેશાય શુદ્ધજ્ઞાનસ્વરૂપિણે ।

કૈવલં હૃદિ સંસ્થાપ્ય વ્રજામિ શરણં તવ ॥૧॥

શુદ્ધજ્ઞાન સ્વરૂપ કરુણેશ કૈવલને નમસ્કાર કરીને હૃદયમાં સ્થાપી એક માત્ર
આપનું શરણ ગ્રહું છું.

ન તે રૂપં ન ચાકરો હ્યવ્યક્તં કરુણેશ્વરમ્ ।

નિર્ગુણં નિર્વિકારં ચ ત્વમેકં શરણં મમ ॥૨॥

ન રૂપ, ન આકાર, નિર્ગુણ, નિરાકાર, અવ્યક્ત કરુણેશ તમે જ એક માત્ર મારું
શરણ છો.

ત્વન્નામસ્મરણાદન્યન્ ન મે જન્માન્તરેષ્વપિ ।

નિમિત્તં કુશલસ્યાસ્તિ યેન ગચ્છામિં સદ્ગતિમ્ ॥૩॥

કલ્યાણ માટે તમારા નામ સ્મરણ સિવાય જન્માન્તરમાં પણ બીજું કંઈજ
નથી જેના ધ્વારા સદ્ગતિ પ્રાપ્ત કરું.

પ્રભવે કરુણેશાય વિભવે પરમાત્મને ।

પ્રણતઃ ક્લેશનાશાય કૈવલાય નમોનમઃ ॥૪॥

પ્રણામ કરતાં સંસારિક કષ્ટોનો નાશ થાય એવા (સત્તાથી) વ્યાપક પરમાત્મા
પ્રભુ કરુણેશ કૈવલકર્તાને નમસ્કાર.

નાથાય કરુણેશાય કર્ત્રે ચ કરુણાત્મને ।

કરુણાનિધયે ચાદ્ય ભક્તાનાં પતયે નમઃ ॥૫॥

ભક્તોના સ્વામી, દયાના ભંડાર, કરુણાત્મા કર્તા કરુણેશ નાથને નમસ્કાર.

વિશ્વેશ્વરં નિજાનન્દં મંગલાનાઞ્ચવ મંગલમ્ ।

આપદામપહર્તારં વંદે તં કરુણેશ્વરમ્ ॥૬॥

વિશ્વેશ્વર, નિજાનંદરૂપ, મંગલના પણ મંગલરૂપ દુઃખહારી તે કરુણેશને
નમસ્કાર.

વંદેઽહં વિશ્વકર્તારં ભર્તારં ભક્તવત્સલમ્ ।

ધ્યાયંતિ યોગિનો નિત્યં કૈવલં કરુણાકરમ્ ॥૭॥

સંસારના સર્જનહાર સ્વામી ભક્તોના વહાલા, યોગીઓ નિત્ય જેનું ધ્યાન ધરે
છે, કૃપા કરનારા એવા કેવલકર્તાને હું વન્દન કરું છું.

નમસ્તે કરુણેશાય નિત્યશાન્તિપ્રદાય ચ ।

તાપત્રયવિનાશાય કૈવલાય વયં નમઃ ॥૮॥

નિત્ય શાન્તિ આપનારા કરુણેશ તમને નમસ્કાર. ત્રિવિધ તાપ હરનારા કેવલકર્તાને
અમે નમસ્કાર કરીએ છીએ.

કૈવલાય નમસ્તુભ્યં અંશજ્ઞાનવિશુદ્ધયે ।

દિવ્યાનન્દં સ્મરેન્નિત્યં આયુઃકામાર્થસિદ્ધયે ॥૯॥

અંશના વિશુદ્ધ જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ માટે કેવલકર્તાને નમસ્કાર. આયુષ્ય અને
કામનાઓની સિદ્ધિ માટે દિવ્યાનન્દ રૂપ કેવલકર્તાનું નિત્ય સ્મરણ કરીએ.

इति श्री सप्तमकुवेराचार्य श्री अविचलाचार्यैः

विरचितं कैवलकृपास्तोत्रम्

પ્રાર્થના

જયતુ જયતુ નિત્યમ્ કરુણાસાગરઃ પ્રભો ।

પરમ ગુરવે તુભ્યમ્ નમામો ભક્તવત્સલ ॥૧॥

હે પરમગુરુ કરુણાસાગર મહારાજ આપનો જય હો ! જય હો !
હે ભક્ત વત્સલ પરમગુરુ! અમે આપને વંદન કરીએ છીએ. ॥૧॥

વિશ્વમખિલમુદ્ધર્તુમ્ આવિર્ભૂતોઽસિ ભૂતલે ।

ભવતા પ્રેષિતા લોકાઃ શરણં તે સમાગતા ॥૨॥

સકલ જગતના ઉદ્ધાર માટે સંસારમાં આપનો આવિર્ભાવ થયો.
આપના દ્વારા સર્જન પામેલા જગતના જીવો આપના શરણ આવે છે. ॥૨॥

कृपा कुरु कृपा सिन्धोः सक्षामा धर्म रक्षणे ।

यशो विजय सम्पन्नाः संहता स्याम जीवने ॥३॥

હે દયાસાગર દયા કરો ! જેથી ધર્મરક્ષા માટે અમે સમર્થ બનીએ
અને જીવનમાં સંગઠિત થઈ યશસ્વી, વિજયી બનીએ. ॥૩॥

राष्ट्रभक्ताः वयं सर्वे संयम शौर्य शालिनः ।

त्वदीय कार्य सिद्ध्यर्थ प्रयतेमसदावयम् ॥४॥

અમે બધા રાષ્ટ્રભક્તો સંયમી અને શૌર્યશાળી બની, આપે પ્રબોધેલા કાર્યની સિદ્ધિ
માટે સદા પ્રત્નશીલ રહીએ. ॥૪॥

लोकान् सुचरितान् कुर्मः जगद्येन भवेत् सुखि ।
हे गुरो तादृशी शक्तिः दीयतां दीन वत्सल ॥५॥

હે દીનદયાળુ પરમગુરુ ! એવા પ્રકારની શક્તિ આપો કે લોકોને અમે અમારા
આચરણ દ્વારા ચારિત્ર્યવાન અને સદાચારી બનાવીએ, જેથી જગત સુખી
થાય.॥૫॥

ध्येय प्राप्तौ कार्यं सिद्धौ मनोमेऽविचलं भवेत् ।
तव मार्गानुसरणम् भूयाच्च मोक्ष दायकम् ॥६॥

ધ્યેય પ્રાપ્તિ અને કાર્યસિદ્ધિ માટે મારું મન અવિચળ(એટલે કે દૃઢ) રહે !
આપના માર્ગનું અનુસરણ માનવ માટે મુક્તિદાતા બને. ॥૬॥

स्वस्था सेवारताधीशः यतेम् लक्ष्य सिद्धये ।

आपत् काले दृढानिष्ठा सुभाशिषा भवेच्चते ॥७॥

અમે નિરોગી, સેવાભાવી અને ધૈર્યવાન બનીને લક્ષ્યસિદ્ધિ માટે પ્રબળ પુરુષાર્થ કરીએ. આપત્તિમાં પણ અમારી કાર્યનિષ્ઠા આપના શુભાશિષથી દૃઢ બની રહે. ॥૭॥

મોક્ષાર્થં चात्मनो नित्यं जगत् हिताय हे गुरो ।

राष्ट्र संस्कृति रक्षार्थं भवेम् सफला वयम् ॥८॥

હે ગુરુદેવ! આત્માની મુક્તિ માટે અને જગતના હિત માટે તેમજ રાષ્ટ્ર, સમાજ અને સંસ્કૃતિની રક્ષાના કાર્યમાં અમે સફળ બનીએ. ॥૮॥

॥ श्रीमत् करुणासागर महाराज की जय ॥

सत् केवल साहेब

દિવ્ય પરમગુરુ ચાલીસા

રચયિતા

પ.પૂ. આચાર્ય શ્રી અવિચલદાસજી મહારાજ

પરમગુરુ કરુણાનિધિ; મતિ ચહહુ નિર્મલ.
કર જોરી કરહું બિનતી; ધરું શીશ ચરણકમલ.
કૃપા કરહો ગુરુદેવ સજાણ; જાની મમ અનિન દાસ.
ગુણ ગાવા ઉમંગ ભયો; કરુણાનિગાહ કી આશ.

પરમગુરુ મેરે પાવનકારી; ભક્તજનો કે ભવ ભયહારી.
પાવન પુરી સારસા સુંદર; પ્રભુ પધારે દિવ્ય મનોહર.
મૂર્તિ મનોહર મંગળકારી; દે આશિષ સદા સુખકારી.
કૈવલ જ્ઞાન કી જ્યોત જગાઈ; શરણાંગતકી બિગડી બનાઈ.
કૈવલવેત્તા જ્ઞાન અનુરાગી; જો સુમરે સો બડે બડભાગી.
અંશ-અંશીકા ભેદ સમજાયા; પરબ્રહ્મ સે ધ્યાન લગાયા.

કરુણાસાગર મુક્તિ કે દાતા; પંચમવેદ વિશ્વ વિખ્યાતા.
સામ્રથ સદ્ગુરુ શીતલ સમીરા; સદા હરહો અજ્ઞાન તિમિરા.
અમરમંત્ર દિયો જગમાંહી; જિન જપિયો તિને ભવભયનાહી.
લક્ષ ભજન સે સુરતા લાગે; કામ ક્રોધ મદ મોહ હી ભાગે.
ભાલ તિલક કી મહિમા ભારી; યમ ભય મિટે મિલે ફલ ચારી.
કૈવલ ધર્મ કી અવિગત ધારા; પાવન કરે પતિત જગ સારા.
પતિપદ એક અખંડ અવિનાશી; અખિલાનંદ ભજત દુઃખ નાશી.
સદ્ગુરુ જ્ઞાન હૃદય મેં લાવે; લક્ષ ચોરાસી ભય મિટાવે.
કૈવલ ધામ મેં હોઈ નિવાસા; પંચમવેદ હૈ જિનકે પાસા.
કરુણાનિધિ જ્ઞાન કે દાતા; સર્જનહાર સે જોડે નાતા.
કૈવલ જ્ઞાન કરે ઉજ્જવારા; ભવસાગર સે કરે કિનારા.
પરમગુરુ કો ધ્યાન લગાવે; ભૂત પિશાચ ગ્રહ પીરા મિટાવે.

અષ્ટ સિદ્ધિ નવ નિધિ ઘર આવે; ભવબંધન સે નાથ છુડાવે.
ભીર પડી જબ ભક્ત પુકારે; આઈ ખડે સન્મુખ હમારે.
ઐસે સામ્રથ ગુરુ હમારે; નેમીજનો કે કાજ સુધારે.
સંકટ સે ગુરુદેવ છુડાવે; સુરતા કૈવલ સંગ લગાવે.
સાધુ સેવક કે તુમ પ્રતિપાલા; નેમીજનો કે હો રખવાલા.
જો કોઈ શરણ તુમહારી આવે; મનવાંછિત ફલ પૂરણ પાવે.
જ્ઞાન-ધ્યાન કે હો ભંડારી; કુવેર સ્વામી કરુણા અવતારી.
મોહ-માયા કે બંધન છુડાકર; કૃપા કરો કરુણા કે સાગર.
આયે હૈ હમ શરણ તુમહારી; શરણાંગત કી કરો રખવારી.
ગંગાજલ સા જ્ઞાન તુમહારા; હો નિર્મલ અવની ઉજીયારા.
જ્ઞાન ભક્તિ વૈરાગ્ય કે દાની; મહિમા અપાર ન જાય બખાની.
ખટદશ કલા કે આપ હો સ્વામી; અરજ સુનો મમ અંતરયામી.

કૈવલપદકા જ્ઞાન પ્રકાશા; સદા કરો મમ હૃદય નિવાસા.
જનકે હૃદયમેં આપ સમાયે; તિનકે તાપ ત્રિવિધ મિટાયે.
ગુરુ હમારે હમાહુકી છાયા; જિનકી શરણમે સકલ સુખ પાયા.
જય જય જય હે કરુણાસાગર; કૃપા કરો ગુરુ જ્ઞાન ઉજાગર.
ગુરુ કી મહિમા વેદ બખાને; બ્રહ્મા વિષ્ણુ મહેશ્વર જાને.
પરમગુરુ મહિમા નિત ગાવે; સબ સુખ ભોગ પરમપદ પાવે.
જો જો પદે પરમગુરુ ચાલીસા; રંક મિટે હોવે અવનિશા.
તન મન કે સબ રોગ મિટાવે; પ્રેમ સહિત યહ ચાલીસા ગાવે.
કરુણાસાગર કરુણા કીજે; બાલક જાની શરણમે લીજે.
બિનતિ નાથ હમારી સુણ લીજે; અખંડ અભય અવિચલપદ દીજે.

પરમગુરુ ચાલીસા યહ; પાઠ કરે નિત કોઈ.
અવિચલ ધ્યાન હૃદયે ધરે; આવાગમન નવ હોઈ.

સત્ કૈવલ સાહેબ

બાલકુવેર અષ્ટક

રચયિતા

પ.પૂ. આચાર્ય શ્રી અવિચલદાસજી મહારાજ

હે કરુણાનિધિ કરુણા કે સાગર, પુરી સારસા કિન્હી ઉજાગર;
કૈવલધર્મધુરંધર સ્વામી, બાલક રક્ષક બાલકુવેર સ્વામી. ॥૧॥

કૈવલ કર્તા ને આજ્ઞા દીન્હી, પરમ વિશેષ આપ શીષ લીન્હી;
જ્ઞાન કી જ્યોતિ જલા દો ગુણગામી, બાલક રક્ષક બાલકુવેર સ્વામી. ॥૨॥

ચૌદ લોક મેં જ્ઞાન ગંગા બહાઈ, સમ દ્વીપમેં કરુણા બરસાઈ;
સુરિનર મુનિજન સમરે શીશનામી, બાલક રક્ષક બાલકુવેર સ્વામી. ॥૩॥

માઘ શુક્લ દુજ અઠારસો ઉન્તિશા, પ્રગટે પ્રભુ બાલકુવેર જુગદીશા;
હેતબાસુત માતૃરક્ષક સ્વામી, બાલક રક્ષક બાલકુવેર સ્વામી. ॥૪॥

મૂર્તિ મનોહર દીસે બહુ પ્યારી, સૌમ્ય સ્વરૂપ સદા સુખકારી;
કોટી સૂર્ય સમ તેજ બહુનામી, બાલક રક્ષક બાલકુવેર સ્વામી. ॥૫॥

બાલકુવેરા હે બાલયોગી, જ્ઞાની ધ્યાની નમે સિદ્ધ જોગી;
પ્રગટપુરુષ બૈઠે પન્નાસન ધ્યાની, બાલક રક્ષક બાલકુવેર સ્વામી. ॥૬॥
દિવ્ય દષ્ટિ સે જગ ઉજ્જયારે, કઈ જન્મોં કે પાપતાપ ટારે;
રક્ષા કરો હે કરુણાસાગર સ્વામી, બાલક રક્ષક બાલકુવેર સ્વામી. ॥૭॥
કૈવલ ધર્મ કી જ્યોત જલાઈ, મોહ માયા સે મૂક્તિ દીલાઈ;
અવિચલપદ દે કૈવલપદગામી, બાલક રક્ષક બાલકુવેર સ્વામી. ॥૮॥

બાલકુવેર અષ્ટક યહ પઢે નિત્ય જો કોઈ,
અવિચલ જ્ઞાન હૃદયે ધરે પરમ પદ પાવે સોઈ.
યહ અષ્ટક શ્રદ્ધા સહિત જનની પઢે જો કોઈ,
બાલકુવેર રક્ષા કરે શતં જીવે સુત સોઈ.
સુખ સમ્પતિ સદ્ગુણ બઢે સંતતિસુખ ભી હોઈ,
પંગુ પઢે મેરુ ચઢે કૃપાવંત ગુરુ હોય.

અમરદાડમ અષ્ટક

(રાગ - પ્રથમ વંદુ ગુરુ સત્ સ્વામી)

રચયિતા

પ.પૂ. આચાર્ય શ્રી અવિયલદાસજી મહારાજ

- પ્રગટતીર્થ પરમગુરુ તણું, આ વિશ્વમાં વિખ્યાત છે. ૧
અમરદાડમ નામ જેનું, અવિયલ અખંડ પ્રતાપ છે. ૧
ધન્ય ધન્ય અનાર તારું, પ્રગટ્યું પૂર્વનું પુણ્ય છે. ૨
મોક્ષ મનુતનથી મળે પણ, તરુતનમાં તને પ્રાપ્ત છે. ૨
સ્થાવર તનુ તૃતીયા અવસ્થા, ગુરુકૃપા સંચાર છે. ૩
ત્રિવિધી તાપ સ્પર્શો નહીં અહીં, સદા તું નિર્વિકાર છે. ૩
સંસાર જેની છાયામાં રહી, કાળ ભયથી પાર છે. ૪
એવા પરમગુરુ કાજ તું, છાયા છત્ર દેનાર છે. ૪

દિવ્ય ભૂમિની રજેરજથી, પતિત પાવન થાય છે.
નમન કરે દૃઢ ભાવથી તેના, ત્રિવિધી તાપ ટળી જાય છે. ૫
પ્રગટતીર્થમાં પરમગુરુ તણી, કૃપા અપરંપાર છે.
દર્શન કરે વારંવાર તે આ, જન્મથી ભવપાર છે. ૬
સ્થિર તરુ અમર તણો, પ્રભાવ એવો દિવ્ય છે.
વિદેશગમન યોગ બને, વૈભવ તેનો ભવ્ય છે. ૭
ધન્ય નેમી ગુરુ ઉપકારથી, મહાયતુર તીર્થમાં સ્થાન છે.
ગુરુ વચને દૃઢ વિશ્વાસ જેનો, અવિચલ પદમાં વાસ છે. ૮

સાખી

પ્રગટતીર્થ અમરદાડમ તણો, મહીમા અપરંપાર ।
શ્રદ્ધા સહિત દર્શન કરે, થાય કુળસપ્ત ભવપાર ॥
તન મન ધન અર્પણ કરે, મહાતીર્થની મ્હોય ।
અવિચલ સુખ સમૃદ્ધિ મળે, ગુરુ કૃપાવંત પણ હોય ॥

અખંડ દિવ્ય જ્યોત અષ્ટક

(રાગ - પ્રથમ વંદુ ગુરુ સત્ સ્વામી)

જય જય કૈવલવેત્તા નાથ તુમ પુરુષ પુરાતન;
 જ્યોતિ સ્વરૂપ અખંડ અવિચલ સત્ય સનાતન. ૧
 કર્તા હુકમ સુની હાલ હજુરા શક્તિ પરાપર;
 ક્રિયા પિંજર અતિ દિવ્ય વિભૂતિ સોલ કલા ધર. ૨
 અષ્ટ સિદ્ધી નવ નિધિ સાજ સજ વિવિધ વિધારન;
 દિવ્ય દેહ ધરી ક્રિયે કાજ સબ જન ઓધારન. ૩
 ચૌદ લોક અરુ સમદ્રીપ ક્રિએ જ્ઞાન ઉજાગર;
 જંબુદ્રીપ પ્રગટે બાલકુવેર શ્રી કરુણાસાગર. ૪
 કૈવલ ધર્મકી જ્યોતિ જલાઈ સકલ ચરાચર;
 પંચમી કૈવલ મુક્તિ બતાઈ ચતુર મોક્ષ પર. ૫
 ભરતખંડ કૈવલ ધામ તુલ્ય ગુરુગાદી યહાં પર;
 પુરી સારસા મોક્ષદાયીની રચી ચારુતર. ૬

શત એક પંચ નિવાસ કિયો દેશ ગુર્જરમેં આપ;
ભાદ્ર પૂર્ણિમા ધામ સિધાયે પરમ અંશ અમાપ. ૭
દિવ્ય દેહસે પ્રગટ્યો અનલ નિજ સ્વયં પ્રકાશિત;
જ્યોતિ નારાયણ રૂપ આપ અવિચલ ભક્ત જન હિત. ૮

(સાખી)

અખંડ દિવ્ય જ્યોત રૂપ, પરમગુરુ સાક્ષાત;
નેમી પ્રેમી કે કારન, પ્રગટ હુએ વિખ્યાત. ૧
દિવ્ય અખંડ યહ જ્યોતિકા, દર્શન કરે જન કોય;
અભંગ અવિચલપદ મિલે, જન્મ-મરણ નવ હોય. ૨
શુદ્ધ સ્નેહ અરપન કરે, અખંડ જ્યોતમેં જેહ;
રહે સંપ સદા પરિવાર મે, ભવ-ભય મુક્ત જન તેહ. ૩
નિર્વાણ દિન દર્શન કરે, સરસઈ સમાધિ જ્યોત;
અવિચલ સુખ પામે સદા, ગુરુ કૃપા ઉદ્યોત. ૪

❖ બાલકુવેર આરતી ❖

સબ આરતી ઉતારો બાલકુવેર કી... (૨)

દિવ્ય રૂપ અવનીમાં બીરાજો... (૨)

બલીહારી ઉન ચરણનનકી...(૨) સબ આરતી... ૧

કૈવલ જ્ઞાન કી ગંગા બહાઈ...(૨)

પંચમ મુક્તિ પ્રદાયક કી...(૨) સબ આરતી... ૨

પ્રગટ ભૂમિ મે પદ્માસનધ્યાની...(૨)

ઘનશ્યામ સ્વરૂપ ગુરુ દેવનકી...(૨) સબ આરતી... ૩

પદ્મકંઠ મકરંદ મનોહર...(૨)

શોભા સુંદીર નાથન કી...(૨) સબ આરતી... ૪

સામ્રથ સદ્ગુરુ બાલકુવેરા...(૨)

કરુણાનિધિ બાલરક્ષક કી...(૨) સબ આરતી... ૫

કૈવલવેત્તા કરુણાસાગર...(૨)

અવિચલપદ સુખદાયક કી...(૨) સબ આરતી... ૬

॥ પરમગુરુવે નમઃ ॥

